

Župne obavijesti

LJETNO RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA UTORAK i PETAK od 17⁰⁰ do 18⁴⁵

- ♦ **ČETVRTAK:** redovito euharistijsko klanjanje
- ♦ **21.08.2026.** Hodočašće mladih Majci Božjoj Bistričkoj.
- prijave što prije radi dogovora za prijevoz.
- ♦ **22.08.2026.** Hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj - cijena 10,00 eura

VELIKA GOSPA kod nas mise u 8⁰⁰ i 19⁰⁰

Hodočastimo Gospi Kloštraskoj pješice. POLAZAK u 9⁰⁰ ispred naše crkve.

Pozivam sve župljane osobito mladež i djecu da se odazovu.

Uz pjesmu i molitvu vršimo zagovor B.D. Mariji za našu Župu i naš Grad.

Ispovjednici će biti na raspolaganju na otvorenom u podnožju kapelice.

Svoj zavjet i čašćenje Gospe Milosrđa možete iskazati obilazeći oko oltara nakon svake Mise.

Blagoslov nabožnih predmeta je nakon svake Svete Mise.

MOLITVA MAJCI BOŽJOJ KLOŠTARSKOJ

O Marijo, Majko Milosrđa, Majko Ivanička i Majko Kloštarska,

najponiznija među ženama: primi naše služenje kako bismo mogli

svjedočiti beskrajno milosrđe, strpljivost, blagost, ustrajnost i ljubav te posebnu naklonost za bolesne, malene, siromašne i grješnike tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista.

Umnoži našu vjeru, učvrsti ufanje, povrati, mila Majčice, sve izgubljene.

POZIVAMO na 5. NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI od 19. do 20. rujna 2026.godine u Osijeku i Aljmašu

Pod geslom: „**U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!**“ (Rim 12, 12)

Mogu se prijaviti bračni parovi, roditelji s djecom, mladi, bake i djedovi te obitelji osoba s invaliditetom.

Zainteresirane obitelji pozivamo da se prijave u župni ured.

Molitva za godišnji odmor

Gospodine, Bože naš, bdij nad onima koji polaze na putovanje:

neka stignu bez poteškoća na cilj svoga putovanja.

Neka nam svima ovo vrijeme praznika bude trenutak opuštanja, odmora, mira.

Budi nam svima, Gospodine, prijatelj kojeg susrećemo na svojim putovima, koji nas prati i vodi.

Daj nam lijepa vremena i sunca da obnovi naše snage i zaslade nam život.

Daj nam istinsku i jednostavnu radost obiteljskog i prijateljskog susreta.

Daj nam da primimo sve koje budemo susreli da im pružimo malo hlada kad žega bude nenasna, da im otvorimo svoja vrata kad ih kiša i nevrijeme iznenade, da s njima podijelimo svoj kruh i prijateljstvo kad se nađu sami i bez oslonca.

Gospodine, Bože naš, bdij nad nama i na povratku da se u radosti opet nađemo zajedno, da bismo zajedno živjeli sljedeću godinu kao novu etapu na putu spasenja.

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIČ-GRAD
Godina XXVI. - broj 1290 - 9.08.2026.

Zapovijedi mi da dođem k tebi po vodi.

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše:

»Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovijedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Mt 14, 22-33

1 Čitanje 1Kr 19,9a.11-13a; donosi susret proroka Ilije s Bogom na gori Horebu. Ilija je umoran, razočaran i obeshrabren. Očekuje Boga u snažnim znakovima – u vihoru, potresu i ognju. No, Gospodin nije u tim silnim pojavama. Dolazi u „šapatu laganog i blagog lahora“. Time nam Sveto pismo otkriva da Bog najčešće govori u tišini srca. Da bismo čuli njegov glas, potrebno je zastati, utišati vlastitu buku i otvoriti se njegovoj prisutnosti. Današnji čovjek lako postaje rob užurbanosti, informacija i neprestanog govora. Bog nas poziva da ponovno otkrijemo vrijednost molitve i tišine.

Psalam Ps 85,9ab.10-14; Psalmist zato moli: „*Da poslušam što mi to Gospodin govori.*“ To je stav učenika i vjernika. Tko sluša Boga, pronalazi mir. Ondje gdje je Bog prisutan, susreću se ljubav i istina, pravda i mir. To je slika svijeta kakav Bog želi izgraditi među nama – počevši od našega srca, obitelji i zajednice.

2 Čitanje Rim 9,1-5; Sv. Pavao otvara svoje srce. S dubokom boli govori o svom narodu koji nije prepoznao Krista. Njegova ljubav prema sunarodnjacima toliko je velika da bi, kada bi bilo moguće, i sam bio spreman trpjeti za njihovo spasenje. Pavao nas uči kako izgleda prava kršćanska ljubav: ona ne osuđuje, nego suosjeća; ne odustaje od čovjeka, nego moli i nada se njegovu obraćenju. To je poziv i nama da ne budemo ravnodušni prema onima koji su se udaljili od Boga i Crkve.

Evangelje Mt 14,22-33 Vrhunac današnje Božje riječi nalazi se u Evanđelju. Učenici se bore s valovima na uzburkanom moru. Noć je, puše jak vjetar i oni su preplašeni. Upravo tada Isus dolazi k njima hodeći po vodi i govori: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ Petar želi poći Isusu ususret. Dok gleda u Gospodina, može hodati po vodi. Ali čim svoj pogled usmjeri na oluju, počinje tonuti. Koliko je to slično našem životu! Dok je naš pogled usmjeren prema Kristu, možemo nositi i najveće životne kušnje. Kad pogled zaokupiraju strahovi, problemi i nesigurnosti, lako gubimo tlo pod nogama.

Ipak, Petrov pad nije kraj. Iz dubine srca uzvikuje: „*Gospodine, spasi me!*“ Isus odmah pruža ruku i podiže ga. To je jedna od najljepših slika Božjeg milosrđa. Bog ne traži savršene ljude, nego one koji mu se u svojoj slabosti obraćaju s povjerenjem. Njegova ruka uvijek je ispružena prema onome tko ga zaziva.

Nahranivši mnoštvo Isus se pokazao kao pastir koji se brine za svoje stado. Hrani ga i čuva. U čudesnom umnoženju kruhova ocrta se Isusov odnos prema mnoštvu i odnos mnoštva prema Isusu. Isus se brine o svima, stalo mu je do zajedništva s ljudima i do zajedništva ljudi međusobno. Svi koji su se našli na mjestu gdje je Isus razlomio kruhove i dao ih učenicima da ih podijele mnoštvu jeli su i nasitili se. Na kraju je ostalo čak preostalo dvanaest košara ulomaka. Svi ti ljudi koji su bili u mnoštvu sigurno su bili u mnogo čemu različiti jedan od drugoga. Različit je vjerojatno bio i njihov odnos prema Isusu. Ali što se tiče potrebe za hranom Isus među njima nije pravio nikakvu razliku, a nije zabilježeno ni da je tko odbio jesti kruh koji su razdijelili Isusovi učenici. Prema svima Isus postupa kao prema zajednici ljudi s istim primarnim tjelesnim ljudskim potrebama. No tu se Isusov odnos prema ljudima ne iscrpljuje. On ljudima ne pristupa samo tek kao sastavnim dijelovima mnoštva, nego i kao pojedinoj i jedinstvenoj osobi. On ljudima ne pristupa kao onima koji su potrebni samo hrane, odjeće i zdravlja, nego kao osobama koje ne žive samo od kruha. Mnogi su primjeri takvih Isusovih susreta s ljudima zapisani u Evanđelju, a jedan od njih opisan je u odlomku o Isusovu hodanju po moru. Nakon što je nahranio mnoštvo, koje je hrlilo za njim, Isus je htio otići u osamu, a dvanaesticu svojih učenika natjerao je da se i oni sami lađom otisnu na more i udalje od mnoštva. U tom kontekstu trebao se dogoditi još jedan čudesan susret. U neko doba noći dok su lađu Isusovih učenika valjali valovi gonjeni protivnim vjetrom, Isus se uputio prema njima hodajući po moru. Prva reakcija učenika bila je strah i krik „Utvara!“. Iz teksta nije potpuno jasno jesu li učenici na moru ugledali neku nejasnu spodobu ili su ipak razaznali obrise Isusova lika, ali su pomislili ili da im se pričinja ili da im se netko drugi utvara u Isusovu tijelu. U svakom slučaju, učenici u liku koji im se približavao hodajući po moru nisu prepoznali Isusa. Nisu potpuno povjerovali da je to on i onda kad im je progovorio: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ Nakon tih Isusovih riječi pripovijedanje se usredotočuje na Isusa i Petra. Kao ni ostali učenici, ni Petar još uvijek ne vjeruje da je to Isus, ali ni ne odbacuje tu mogućnost. Zato traži neobičan dokaz. On se sastoji u tome da mu Isus zapovijedi da učini ono isto što čini sam Isus, tj. da i on prohoda površinom mora. Isus pozitivno odgovara na Petrovo traženje i on doista počinje hodati po vodi. Međutim, u trenutku kada njegov pogled skrene s Isusa na vjetar, nastupa strah i Petar počinje tonuti. Čini se da upravo u tom trenutku kad osjeća vlastitu nemoć i potrebu za spasiteljem od kojeg je prethodno odvratio pogled Petar prepoznaje Isusa i viče:

„Gospodine, spasi me!“ Isus je Petra uhvatio za ruku, učiteljski ga opomenuo zbog manjka vjere te su obojica ušla u lađu. Vjetar je tada utihnuo. Ostali učenici koji su bili u lađi ničice su se poklonili Isusu i izravno mu rekli: „Uistinu, ti si Sin Božji!“ Zanimljiv je sav taj proces prepoznavanja Isusa. Kada im pristupa hodeći po moru, učenici Isusa ne prepoznaju u njegovu tijelu. Kada im je progovorio dano im je još nešto po čemu su ga mogli prepoznati, ali ni u njegovoj glasnoj riječi učenici Isusa ne prepoznaju potpuno. Kad Petar sam počinje hodati po moru, učinjeno je još nekoliko koraka naprijed, ali pravi susret događa se tek u trenutku kada Isus uzima Petra za ruku i izbavlja ga iz mora u koje je počeo tonuti zbog svoga straha. Ovaj događaj govori nam dakle o Kristovoj prisutnosti među nama i drami koja se odvija u nama i oko nas da bismo u njega povjerovali. Isus Krist prisutan je među nama u svome tijelu, ali ga u tijelu ne možemo prepoznati niti susreti samo očima. Takav susret ostaje na razini utvare.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 10.8.	1900 † Valentina Mužević, Dubravka Sabol, Ivica Peleski, Anka Višnjić, ob. Viher	Sv. Lovro
UTO 11.8.	1900 † Zdenko, Zvonko, Ana i Stjepan Pižić	Sv. Klara Asiška
† Mijo Ćosić	† Mirjana i Marijan Benko, Dragica i Ivan Benko † Ivica, Jela, Pero i Štefanija Jurakić	† Jela Ivakić † Iris Barbarić
SRI 12.8.	1900 † ob. Tokić i Mikata	Sv. Ivana Franciska de Chantal
ČET 13.8.	1900 † Božica i Vlado Tučković	Sv. Poncijan papa
PET 14.8.	1900 † Stipo Samardžić, Ana Rimac	Sv. Maksimilijan Kolbe
	† Lucija Hrga, Janja i Božo Babić	
SUB 15.8.	800 † Ante, Kata i Marko Ravlić, Ante, Jela i Ilija Vrdoljak 1900 † Stipe i Mara Ćurić, Ivan Lešković, Dragica i Milan Kranjec	UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE
NED 16.8.	800 † Slavko Betek 1000 župna PRO POPULO 1900 † Franjo Duh	DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Za živi susret s Isusom nije nam dovoljan pogled, nego nam je potreban dodir s njegovim tijelom. Kako danas ostvariti taj susret? Dvije su vidljive i opipljive stvarnosti koje kršćanska teologija od pamtivijeka naziva Kristovim tijelom. To su sakrament euharistije i Crkva. Postoje mnoge i različite teološke rasprave na tu temu. Razumljivo je da one ne mogu izbjeći metodološki pristup svakoj stvarnosti kao objektu, ali sve moraju završiti zaključkom da je susret sa živim Isusom Kristom Sinom Božjim i Spasiteljem moguć samo zato jer je on prisutan u Crkvi i u sakramentima ne kao objekt, nego kao subjekt. Isto vrijedi i za Kristovu prisutnost u njegovoj riječi. Krista u njegovo riječi ne možemo prepoznati samo ušima i razumom slušajući ili čitajući Sveto pismo. Potrebno nam je živo svjedočanstvo da je onaj o kojem govori Pismo i koji govori u Pismu doista Isus Krist, Spasitelj, Sin Božji. To svjedočanstvo daje nam se opet u Crkvi i u sakramentima. Prihvatiti ga možemo samo vjerom. To nije jednostavan ni lak proces. Vjera ne dokida mučne trenutke. Na moru po kojem plovi lađa našega života pušu mnogi protivni vjetrovi i prijete opasni valovi. Koliko god bila mala, može ih smiriti samo ustrajna vjera koja uza sve sumnje ne odustaje od toga da svoje korake usmjeri prema Kristu. Primjer apostola Petra veliko je ohrabrenje. On je učinio samo nekoliko koraka i već je počeo tonuti. No već to što se uputio bilo je dovoljno da mu Krist može dohvatiti ruku.